

måttet tage opgaven tilbage for at skabe ordnede forhold og acceptable vilkår for borgerne og medarbejderne.

Det er utroligt at opleve, hvordan uigennemtænkte forslag fra oppositionstiden ender som VK-regeringens lovforslag, der vedtages med DF imod alle saglige argumenter fra involverede parter.

Et *andet mindretal* i udvalget (RV) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for det stillede ændringsforslag.

RV er åben over for udlicitering, udbud og konkurrence, der kan øge sammenligneligheden på pris, serviceniveau og skattniveau på relevante offentlige opgaver.

RV noterer med tilfredshed, at indenrigs- og sundhedsministeren har varslet, at der vil komme nye regler for, hvordan man aflægger regnskab i kommunerne, så borgerne har nemmere ved at sammenligne, hvad de får for skattekrone i kommunerne.

Men forslaget om »udfordringsret« vil føre til mere bureaukrati, flere regler, mere dirigering af, hvad folkevalgte i kommuner og amter skal bruge deres tid og kræfter på. Det kan RV ikke medvirke til. RV mener, at det er inkonsekvent også i forhold til, hvad der blev sagt i valgkampen. Hvis det kommunale selvstyre skal have en mening, og det mener RV, at det skal, må der være frihed til, at man prioriterer lokalt, at man finder lokale løsninger, og at man fastlægger det lokale serviceniveau uden dirigering fra Folketinget. I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at hovedformålet med lovforslaget er at forpligte kommunalbestyrelserne til at gennemtænke deres opgaveløsning inden for de kommunale områder. Det mener RV, at kommunerne gør.

Forslaget harmonerer i øvrigt ikke med det frihedsbrev, som indenrigs- og sundhedsministeren har sendt til kommunerne. RV tager afstand fra den centralisering og styring af kommunernes opgaveløsning, forslaget vil medføre.

Et *tredje mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme imod det stillede ændringsforslag.

Efter EL's opfattelse er der dels tale om et forslag, som kan få uoverskuelige økonomiske konsekvenser for kommuner og amtskommuner på grund af det bureaukrati, som den private udfor-

dringsret kan føre til. De valgte og ansatte i kommuner og amtskommuner vil blive tvunget til at bruge tid på papirarbejde og vurdering af private tilbud i stedet for at løse de sociale opgaver og udvikle den sociale service. Den private udfordringsret vil samtidig betyde et yderligere pres på den offentlige sektor. Udliciteringspolitikken har allerede nu vist sig at være en fiasko. En fiasko for serviceniveauet over for brugerne og en fiasko for de ansattes arbejdsforhold. Dertil kommer, at udliciteringer forringer mulighederne for demokratisk kontrol med opgavernes udførelse, som forholdene i Farum Kommune illustrerer i sin yderste konsekvens.

Derfor er det EL's opfattelse, at man i stedet for afvikling af den offentlige service til gavn for private selskabers profit skal satse på udvikling, hvor der kan hentes positive eksempler fra skolerengøringen i Københavns Kommune, ældreplejen i Skævinge, gartnerafdelingen i Gentofte og sygehusene i en række amter.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Si-umut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af et *flertal* (V, DF, KF og KRF), tiltrådt af et *mindretal* (RV):

Til § 1

1) I den under nr. 2 foreslåede § 62 b, stk. 1, nr. 1, ændres to steder »250.000 kr.« til: »500.000 kr.«

[Tærskelværdien sættes op]

Bemærkninger

Til nr. 1

Med den foreslåede ændring af tærskelværdien vil risikoen for, at reglerne om udfordringsret vil påføre kommunerne unødige administrative byrder, blive reduceret.